

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745743792/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

ved at briste af Sorg og Længsel. Men da de gri-bende Sørgetoner i Livjægernes Korol brusende og sitrende strømmende ind i vor øde Dagligstue, da det mørke Tog langsomt bevægede sig forbi og endelig tabte sig i det fjerne, da var det, som bar man af min Glæde til Graven — „Langt, langt herfra!“ klang det i smeltende Toner. Jeg brast i en krampagtig Graad, men Jomfru Mortensen smækkede Vinduet haardt i og sagde: „Det er ogsaa noget at flæbe for! — Den Vej skal vi jo alle. Hun maa takke sin Gud i sin Grav for saadan en Ligvogn!“

Nogle Dage efter saa' jeg Johanna. Hun gik med sin Fader under Armen og var klædt i sort fra Top til Taa. Hun nikkede venlig til mig, og Hørkræmmeren klappede mig paa Kinden og sagde: „Ja, nu rejser Hanne, lille Viggo.“ — Lille Viggo! — Ja, der laa hele Hemmeligheden. Johanna var jo næsten en Dame; det var ubegribeligt, at jeg ikke havde set det før. Jeg ilede hjem, kastede mig over mine Bøger og slugte med en næsten hævngerig Glæde det dobbelte Pensum af Madvigs Grammatik. Jeg vilde være Student! — dertil behøvedes jo rigtignok endøu nogle Aar — men saa vilde jeg gaa med Studenterhue og Lorgnet ligesom Hr. Halle, og saa vilde jeg fri til Johanna. Bare hun vilde vente saa længe!

Dageene gik — der gik hele to Aar, i hvilke jeg ikke saa' noget til hende. „Saadan en moderløs Tøs bliver jo bare fordærvet her i Byen,“ sagde Jomfru Mortensen. Men Billedet af min Barndoms Veninde voksede og forskønnedes med hver Eksamen jeg tog. Jeg bar det stille og hemmeligt hos mig som et dejligt Digt, hvorpaa Tiden engang skulde bringe Løsning, og kun den Tanke, at en anden kunde komme og tage hende fra mig — kun den kunde bringe mig til Fortvivlelse. Olsens tabte Digt,